

16. 6. 2024–23. 6. 2024 * LIV * 2278

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

11. NEDELJA MED LETOM

Skozi zgodovino se nenehno ponavlja Ezekielova ugotovitev, da Bog ponižuje tiste, ki so se sami previsoko povzpeli, pa tudi dviga k dostojanstvu tiste, ki so jih drugi preveč ponižali, jih napravili za manj vredne. Že zato je Bogu ljubša preprosta ponižnost kot vzvišeno ponašanje; v njem človek prav hitro lahko izgubi človeškost, medtem ko se v pravi ponižnosti človeške kreposti prav razrastejo. In to so blagoslovljeni časi človeške zgodovine, morda ne toliko v tehničnem smislu, pač pa ustvarjajo čase sožitja, miru in kulture, ki vzgaja srce in duha. Tega spoznanja se učimo celo od semena, pa ob tem nečesa še bolj pomembnega. Tudi seme ima namreč svojo zunanjo in notranjo rast. Vidno jo opazamo od pomladi naprej od cveta do sadu. Tisto nevidno, kar je nosilec življenja, pa se dogaja neopazno znotraj semena in se razodene šele naslednjo pomlad, potem ko je sad že v zemlji segnil. Življenje samo je nevidno očem celo v semenu; koliko bolj v človeku. Kdor to uvidi, bo dosti lažje razumel tudi skrivnostno življenje, ki ga krst v človeku ustvari, da bi imel dom v Božjih obzorjih.

»Kako daleč smo od doma in od Gospoda, dokler smo v tem telesu.« Pa je zelo prav, da nam je všeč v njem, da smo ponosni celo na lepoto svoje domovine. Celovita resnica o domu pa je neizmerno večja. Tu ne ostajamo večno ne v svojem telesu ne v svoji deželi, to so le okviri našega bivanja, vendar niso ne večni ne popolni. Ker je pogled v prihodnost nejasen, se jih včasih kar preveč oklepamo, jih negujemo in priličimo sebi, da bi nam bilo v njih čim lepše. Saj včasih uspe, marsikdaj in marsikomu tudi ne. Najbolj narobe bi bilo, ko teh začasnih bivališč ne bi cenili. Kdor jih prav ceni, bo hitro opazil, kako telo in duh sama težita k rasti in spopolnjevanju, da odnose v domovih delamo prijazne, da domovino varujemo in življenje v njej vodimo tako, da bi bilo vsem lepo. Tu je na prvi preizkušnji naša vera. Neverni varuje in goji vse razsežnosti zemeljskega življenja, včasih prav do nespeti, verni bo varoval in gojil obojno ljubezen: rad bo imel zemeljske danosti, a bolj bo gojil one večne. Kdo pa bo zaupal večne dragocenosti nekemu, ki niti z minljivimi ne zna prav ravnati?

Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Petnajsta kateheza papeža Franciška: Devica Marija, žena molitve

Zlahka si predstavljamo Marijo, mlado, preprosto dekle iz Nazareta, v tišini pri molitvi, v stalnem pogovoru z Bogom. Svoje življenje ne jemlje samoumevno, pač pa čaka, da bo Bog prevzel pobudo in jo vodil, kamor On hoče. Je poslušna in s to razpoložljivostjo omogoča razvoj velikih dogodkov, po katerih Bog deluje v svetu. Ko ji nadangel

Gabriel oznani veselo oznanilo, jo najde sredi molitve. Pred njenim »Tukaj sem«, tako neznatnim, pa vendar odločilnim, v trenutku od veselja poskочи celotno stvarstvo. Zato ni boljšega načina molitve, kot je ta, da se kot Marija postavimo v držo odprtosti, odprtega srca za Boga, za Božjo voljo: »Gospod, karkoli hočeš, kadarkoli hočeš in kakorkoli hočeš.« Preprosta molitev, ki pa naše življenje polaga v Gospodove roke, da nas vodi!

Molitev pomirja. Ljudje smo nemirni, takoj hočemo, da se nekaj zgodi, še preden za tisto prosimo. Ta nemir nam škoduje, molitev pa pomiri in nemir spremeni v razpoložljivost. Molitev odpira srce in ga naredi razpoložljive-

ga za Božjo voljo. Devica Marija je v tistih nekaj trenutkih oznanjenja zmogla zavriniti strah, čeprav je slutila, da ji bo njen »da« prinesel zelo težke preizkušnje. Če v molitvi razumemo, da je vsak dan, ki nam ga podarja Bog, klic, potem razširimo svoje srce in sprejmemo vse. Naučimo se reči: »Karkoli želiš, Gospod. Samo obljubi mi, da me boš

spremljal na vsakem koraku.«

Marija Jezusa spremlja v molitvi vse do njegove smrti in vstajenja, ob koncu pa še naprej spremlja prve korake nastajajoče Cerkve. Marija moli skupaj z učenci, z njimi in zanje. V molitvi z nastajajočo Cerkvijo postane Mati Cerkve, spremlja učence pri prvih korakih Cerkve v molitvi, v pričakovanju Svetega Duha. Njena navzočnost je že sama po sebi molitev.

V Devici Mariji je naravna ženska intuicija dopolnjena z njeno izjemno povezanostjo z Bogom v molitvi. Marija je odprta za Božji glas, ki vodi njeno srce in usmerja njene korake tja, kjer je potrebna njena navzočnost. Tiha navzočnost matere in učenke. Marija je navzoča, ker je Mati, pa tudi zato, ker je prva učenka, tista, ki je najbolje razumela Jezusove besede. Marija nikoli ne reče: »Pridi, bom jaz vse uredila.« Ampak reče: »Stori, kar Ti bo rekel.« In s prstom vedno kaže na Jezusa. Ta drža je značilna za učenca in

*»Raje umrem,
kot da bi zatajil Boga!
Če je Kristus umrl zame,
bom tudi jaz z veseljem umrl zanj.«*

*(sveti Jožef Isabel Flores Varela,
duhovnik, mučenec)*

ona je prva učenka. Moli kot Mati in moli kot učenka.

»Marija pa je vse te besede ohranila in premišljevala v svojem srcu« (Lk 2,19). Vse, kar se dogaja okoli nje, ima svoj odsev v globinah njenega srca: dnevi, polni veselja, pa tudi najtemnejši trenutki, ko je tudi njej težko razumeti, po katerih poteh mora iti Odrešenje. Vse se znajde v njenem srcu, da bi se z molitvijo presejalo in preoblikova-

lo. Nekdo je Marijino srce primerjal z biserom neprimerljivega sijaja, ki ga oblikuje in gladi potrpežljivo sprejemanje Božje volje preko Jezusovih skrivnosti, ki jih premišljuje v molitvi. Kako čudovito bi bilo, če bi bili tudi mi vsaj malo podobni naši Materi! S srcem, odprtim za Božjo besedo, s tihim, poslušnim srcem, s srcem, ki zna sprejeti Božjo besedo in ji pusti, da raste kot seme dobrega za Cerkev.

BESEDE NAŠIH PASTIRJEV

Iz nadškofove pridige na praznik Svete-ga Rešnjega telesa in krvi:

V Jezusu smo stopili v polnost zaveze, v občestvo z Očetom. Zato, da bi tej zavezi mogli slediti, nam je dal samega sebe v jed in pijačo, da ne bi nikoli omagali, opešali, obupali na poti, ki vodi v polnost življenja z Očetom.

Na to pa se je treba pripraviti, **pripraviti prostor**, »zgornjo sobo« za »velikonočno jagnje«, za Gospoda. Ali imamo mi pripravljen prostor za Gospoda, v katerem se bomo lahko srečali z njim in skupaj z njim uživali velikonočno jagnje?

Nato je treba **slediti služabniku, ki nosi vrč vode**. To je simbol našega krsta, saj smo po služabniku z vodo prejeli zakrament svetega krsta. Gospodove večerje ne moremo biti deležni, če nismo bili očiščeni po krstni vodi, krščeni, če ne živimo po svojem krstu, če ne živimo Jezusa Kristusa zares. Ne v velikih besedah, ampak v majhnih dejanjih, v drobnih odnosih vsakega dne. Ljubezen se namreč kaže v dejanjih.

iz tretje se je treba »**povzpeti**« v **nadstropje**, srce je treba dvigniti v Božjo svetlobo, v Božji objem. Tam, iz Božje višine se svet vidi v resnični luči, obenem pa ga ne smemo prezirati. Videti svet, kakršen je, in ga hkrati ljubiti. Tudi to pomeni živeti iz Jezusovega krsta. Biti hkrati z Jezusom pribit na križ in z njim moliti: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. Kristjan ljubi vse. Kristjan želi skupaj z Jezusom vse pripeljati k

Očetu. Da pa bi mogli v polnosti slediti zgledu Jezusa Kristusa, se nam daje v zakramentu Kruha in Vina, Telesa in Krvi, kakor se je dal učencem pri zadnji večerji in kakor se daje svojim od začetka Cerkve in do konca sveta.

Zato na stežaj odprimo svoja srca, da bo mogel vstopiti. Nikogar izmed nas ne izključuje iz območja svoje ljubezni. Vsakemu prihaja naproti z odpuščanjem in hkrati z močjo, ki je v njem samem, v kateri se nam podarja. Vsakega izmed nas nagovarja s »prijatelj«, vsakega izmed nas želi privedi v polnost življenja zaveze z Očetom.

DOGODKI PRED NAMI

- **V torek, 18. 6.,** ob 17.00 sklep molitve in ob 18.30 sveta maša za domovino. Lepo vabljeni!
- **V nedeljo, 23. 6., ob 16.00,** praznovanje duhovniških jubilejev kanonikov Vinka Veglja, Antona Marklja in Antona Slabeta. Lepo vabljeni, da se z njimi Bogu zahvalimo tudi za njihovo požrtvovalno delo v stolnici!
- **V soboto, 29. 6., ob 9.00,** mašniško posvečenje letošnjega novomašnika.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 16. 6.: 11. nedelja med letom**
- **Ponedeljek, 17. 6.:** sv. Rajner, samotar
- **Torek, 18. 6.:** sv. Gregor Barbarigo, škof
- **Sreda, 19. 6.:** sv. Nazarij, prvi koprski škof
- **Četrtek, 20. 6.:** sv. Adalbert, škof
- **Petek, 21. 6.:** sv. Alojzij Gonzaga, redovnik
- **Sobota, 22. 6.:** sv. Janez Fischer, Tomaž More, mučenca
- **Nedelja, 23. 6.: 12. nedelja med letom**

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH
tudi ob 16.00

CEKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)